

kalder en Lejehær, en Ordning, der ikke er foreslaaet og ikke ønsket fra nogen Side i denne Sal.

Endelig er der Spørgsmaalet om vort Militærvæsens Omfang. Med Hensyn til dette foreligger der overfor Offentligheden Udtalelser af den nuværende højtærede Indenrigsminister og det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen. Disse Oplysninger synes at tyde paa, at man fra Partiet Venstres Side tænker sig en Nedgang i de militære Udgifter med omtrent Halvdelen, og enkelte af de Tal, der er nævnt, synes at tyde paa en Formindskelse af Hærens samlede Styrke til noget over Halvdelen. Men om det er et saadant Omfang, man i Partiet Venstre er blevet enig om, eller om dette Spørgsmaal endnu staar højt i det uvisse for Partiet i dette Øjeblik, derom vides intet. Paa det sidste kunde det tyde, at den højtærede Kirkeminister har vendt sig til mere verdslige Omraader end dem, han i Øjeblikket alene betragter som sin Grund til at blive i Ministeriet foreløbig, og i sine Udtalelser om disse verdslige Spørgsmaal har Kirkeministeren talt om en Nedgang med kun $\frac{1}{4}$, altsaa en betydelig mindre Indskrænkning end den, man i øvrigt fra Partiets Side synes at tænke sig. Ogsaa i denne Henseende staar det da uklart, hvad man fra Ministeriets Side ønsker. Den højtærede Statsminister, der vel bør forsonse alle Synspunkter indenfor Ministeriet og indenfor Partiet i et saadant Spørgsmaal, har været saa forsigtig i sine Udtalelser kun at sige, at man maa komme til Nedsættelse, men har undgaaet at angive blot i de allerveroest Omrids, om denne Nedsættelse skal være paa 1 eller paa 50 pCt., eller hvilket Tal derimellem han nærmest kunde tænke sig. Og jeg tror, at for Befolkningen og for dette høje Tings Medlemmer vil der blive en meget væsentlig Forskel paa, om det er det ene eller andet af disse Tal, Statsministeren til syvende og sidst vil standse ved.

Foreløbig synes vi da i Forhandlingerne om dette Spørgsmaal at være gaaet i Staa, og jeg vil gerne understrege, at naar vi er gaaet i Staa, hviler Ansvaret derfor ene og udelukkende paa Regeringen og det Parti, der slutter sig til den. Det er deres Mangel paa Beslutsomhed, der bevirker, at man i Øjeblikket ikke synes at kunne komme af Stedet. Men den Tilstand, der derved opstaar, anser jeg for mit Vedkommende for utaalelig og ufor-svarlig. Den er utaalelig for mange Men-nesker. Det gælder saaledes de Befalings-

mænd, der er knyttet til Hær og Flaade; de staar ganske usikre med Hensyn til, om de kan knytte deres fremtidige Udvikling og Gerning til de Virksomheder, som de er traadt ind i. Og Tilstanden er til-lige meget uheldig for særdeles mange unge Mennesker, der under deres Over-vejelse af, hvorledes de skal lægge deres Fremtidsarbejde til Rette, staar gan-ske usikre overfor dette, om de skal tvinges til en længere Tid at være Soldater, eller det beror paa deres frie Valg, om de vil eller ikke vil det. Den bestandige Dragen-ud af dette Spørgs- maals Løsning er dernæst uforsvarlig i den Tilstand, hvori Danmark økonomisk befinder sig, og det forekommer mig, at findes der ikke Lydhørhed hos den højt-ærede Statsminister for de andre Hensyn, saa maa der da i hvert Fald hos den højtærede Finansminister findes nogen Lydhørhed for dette Hensyn. Forholdet er dog dette, at vi paa dette Omraade vedblivende staar med en Udgift, der svinger omkring 70—80 Mill. Kr., og hvis man kunde beslutte sig til at gennemføre Forslag af en saadan Karakter som dem, der er fremført fra det radikale Venstres Side, vilde det betyde en Lettelse af den danske Stats Budget, svarende til den samlede Udgift, der i dette Øjeblik for-aarsages ved alle Renter af Statsgælden; med andre Ord, Gennemførelsen af en saadan Lovgivning vilde økonomisk være ensbetydende med Befrielsen fra den Statsgæld, som Danmark i Øjeblikket har. Denne Statsgæld fremstilles jo atter og atter fra Statsministerens og hans Venners Side som en overmaade tung Byrde, og jeg tror ogsaa, at det meget store Flertal af det danske Folk vilde ønske, at denne Byrde i hvert Fald var meget mindre, end den er i Øjeblikket.

Endelig foreligger der i dette Øjeblik en særlig Grund til at fremskynde Beslutningerne paa dette Omraade. Under de Forhandlinger, som for nylig fandt Sted i Genève, blev der truffet Beslutninger, som, hvis de gennemføres, saaledes som de er tænkt, vil betyde, at der til alle Stater, som er Medlemmer af Folkenes Forbund, i Løbet af den nærmeste Tid bliver rettet det Spørgsmaal, hvilket Omfang af deres Militærvæsen de mener at kunne nøjes med, naar de skal gaa saa langt ned, som hver Stat for sit Vedkommende anser for muligt og forsvarligt. Vi kan da ogsaa her i Danmark vente at komme til at staa overfor dette Spørgsmaal. Jeg er ikke blind for, at særdeles mange Stater vil